

РЕШЕНИЕ

№ 7315

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9302** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 3907 от 17.08.2023 г. по НАХД № 422/2022г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 18 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-924/17.12.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 25 000 лв. за нарушение на чл.38, ал.2 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ), на основание чл. 273, ал. 5, т. 1 от ЗДКИСДПКИ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД, чрез адв.В., с изложени доводи за неговата незаконосъобразност и неправилност поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. По-конкретно се твърди, че районният съд не е дали е налице хипотезата на чл. 52 във връзка с чл. 51 от ЗДКИСДПКИ. На следващо място посочва като друг обективен фактор, който следва да се отчете и сригът в търговията с финансови инструменти в

световен мащаб, дължащ се на разпространението на COVID- 19 и предприетите в тази връзка в редица страни, включително и в България противоепидемични мерки. Нарушението било отстранено в срок-активите на ДФ „Инвест Актив" са приведени в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗДКИСДПКИ в законоустановения срок, поради което се твърди, че с това изискването на чл. 51 от ЗДКИСДПКИ е спазено, а съставомерността на процесното деяние е окончателно осуетена. По отношение на мотивираността на съдебния акт, касаторът счита, че първоинстанционният съд е обсъдил доказателствата по делото и доводите на дружеството избирателно и едностранчиво, като съдът не е изложил собствени мотиви защо е приел, че изложените от УД причини не представляват причини извън контрола на управляващото дружество, като и защо е приел, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения въпреки застъпеното от дружеството твърдение, че не е извършена проверка на търсенето и предлагането на финансовите инструменти. Счита се, че липсата на мотиви представлява самостоятелна хипотеза на съществено процесуално нарушение, посочена изрично в чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК. Претендира се на следващо място и наличие на условия за приложение на института за маловажност визиран в чл.28 ЗАНН, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Иска се отмяна на решението на СРС, в условия на евентуалност за изменение на решението, като наложеното наказание бъде намалено или решението да бъде отменено, като делото да бъде върнато на друг състав на районния съд.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява. От адв. В., като пълномощник на касатора са постъпили писмени бележки, с които моли да се уважи подадената жалба и се отмени съдебното решение и издаденото НП. Разноски не са претендирани, като се моли, при евентуално присъждане на възнаграждение за ответната страна същите да бъдат в рамките на установения минимум съгласно чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, доколкото спорът не се отличава с фактическа или правна сложност

Ответникът, заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на СРС. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението на районния съд е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Видно от мотивите на оспореното решение, решаващият състав е постановил своето решение, без да установи конкретната фактическа обстановка и без да обсъди всички представени доказателства, като освен това не е посочено какви доказателства са събрани и по какъв начин подкрепят изводите на съда за материална законосъобразност на издаденото НП. Настоящият състав установи, че същият не е установил фактическа обстановка, а е препратил към нея и е възприел безкритично фактите, посочени в АУАН и НП, като е счел за ненужно да уважи доказателствените искания на жалбоподателя, а именно: да бъде допуснат до разпит като свидетел

актосъставителят, което действително не е задължително, но в такъв случай следва въззивната инстанция конкретно да посочи въз основа на какви доказателства е приел за доказано нарушението, а не да се позовава на „писмените доказателствени материали“.

В производството по обжалване на наказателни постановления пред районните съдилища е приложим редът на НПК, съгласно чл.84 от ЗАНН. Съгласно чл.61, ал.1 от ЗАНН, при разглеждане на делото пред районния съд се призовават и допуснатите от съда свидетели. Първоинстанционният съд е следвало за изясняване на фактическа обстановка, да призове актосъставителя и свидетеля, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, които са свидетели на обвинението и е следвало да бъдат разпитани по аргумент от чл.280, ал. 1 от НПК. Районният съд като инстанция по същество е длъжен да мотивира свои фактически и правни изводи, за което е необходимо да събере допустимите и относими доказателства. Като не е разпитал актосъставителя и свидетеля по акта, съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, защото е лишил жалбоподателя от възможността да обори констатациите в акта за установяване на административното нарушение. Налице е касационно отменително основание по смисъла на чл. 348, ал. 1 т. 2 от НПК.

На следващо място, съдът не се е съобразил с разпоредбата на чл. 107, ал. 2, пр. 2 и ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, която вмениява на съда задължение да събере всички доказателства /не само по исканията на страните, но и по свой почин/, както тези, които разобличават дееча, така и тези, които го оневиняват или смекчават отговорността му, да ги обсъди и прецени, като изложи своите доводи защо кредитира едни, а отхвърля други, в случай на противоречие между тях, като, при наличие на такова противоречие проведе необходимите процесуално-следствени действия, вкл. очни ставки. Като не е направил това, съдът е нарушил принципа на служебното начало, приложим в административно-наказателния процес, съобразно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, което се явява съществено процесуално нарушение.

Освен това, без да коментира използваната от въззивния съд техника за установяване на фактите по делото, касационният състав намира, че като не е установил фактическата обстановка по делото, а с мотивите си е препратил към съдържанието на АУАН и НП, в случая съдът не е изпълнил задълженията си да установи обективната истина по делото, като не е събрал никакви доказателства по силата на служебното начало и в изпълнение на задължението си за доказване. Съдът е изложил абстрактни мотиви, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция, настоящият състав е в невъзможност да се произнесе по правилността на формираните от съда изводи, тъй като не споделя подхода за установяване на фактите единствено на базата на посоченото в АУАН и без разпит на нито един свидетел и без събиране на доказателства, различни, от представените от АНО.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението е неправилно и делото следва да бъде върнато на въззивния съд за ново произнасяне. При новото разглеждане на делото съдът следва да прояви процесуална активност и да събере всички относими и необходими доказателства, въз основа на които да установи по безспорен начин фактическата обстановка; да изложи мотиви по отношение на приложимия закон – под кой състав на нарушение се субсумира твърдяното поведение на касатора, съставляващо административно нарушение, ако се докаже наличието на такова.

Следва да се изложат и мотиви дали в случая е налице хипотезата на маловажно нарушение предвид възраженията на санкционираното лице.

По отношение на разноските, на основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3907 от 17.08.2023 г. по НАХД № 422/2022г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 състав

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.